

[J. S. Foget.]

Brødrene Hansen og Lundgaard langt fra have faaet et saadant Procenttal, som de altsaa kun opnaaede ved, at de fik dette Eksporttal tildelt som et Monopol. Belgien var det Land, hvor Passersedlerne havde størst Betydning. Tager vi til Eksempel Holland, hvor man først kontingenterede i 1932, og som prismæssigt ikke betød saa meget, saa havde Eksportørernes Landsforening her straks 58 pCt. og Brødrene Hansen kun 9 pCt. Denne Eksport var fri i den Periode 1929, 1930 og 1931, som blev fastlagt som Grundlag for Tildelingen. Med Hensyn til denne Tildeling indrømmede Lundgaard ved Forhørene i Aarhus, at han havde taget sine Kommissionskreaturer med, og det oplystes bl. a., at Eksportør Petersen, Holsted, som havde eksporteret gennem Lundgaard, ikke fik mindste Andel i Eksporten. Naar derfor her nævnes i Eksportudvalgets Redegørelse, at de tre kun fik i Forhold til deres tidligere Eksport, er dette i alt Fald ikke rigtigt ved Monopoliseringen til Belgien i Aarene 1930 og 1931, og jeg tillader mig derfor at henvise ærede Medlemmer til Politirapporterne 132, 143, 144, 148, 163 og 194, der alle udtaler, at Brødrene Hansen og Lundgaard har faaet for mange Passersedler. Jeg konstaterer, at vi her møder Urigtighed Nr. 2.

Men vi kommer til Udtalelsen Side 6 angaaende Fordelingen af Statsopkøb, og dér staar:

„Udvalget antager dertil kvalificerede Folk mellem anerkendte Eksportører og udbetaler en fast Pris til Opkøberne pr. opkøbt Kreatur“,
og endelig staar der:

„Der er ikke sket nogen Favorisering af Udvalgets Medlemmer ved disse Opkøb.“

Ja, om denne Forklaring findes der kun een Dom, den, som Dommeren gav følgende Udtryk, efter at Høgsbro Holm havde indrømmet, at Forklaringen ikke var vejet paa Guldvægt. Udtalelsen staar i Forhørene Side 128, hvor Dommeren udtaler:

„Det er heller ikke, saa vidt jeg ser det, om det er vejet paa Guldvægt, Politadvokaten gør gældende, altsaa om Svaret indeholder visse Uøjagtigheder, det vilde ingen behøjede Udvalget under disse Omstændigheder, men dette, at Svaret i Bund og Grund er forkert i sin Udtryksmaade.“

Vi ser lidt nærmere paa Forklaringen i Pjecen. Der nævnes 55 Opkøbere, som altsaa er nogle af Udvalget antagne dertil kvalificerede Folk. Dette er i alt Fald fuld-

kommen i Strid med Sandheden. Udvalget har nemlig kun antaget tre Mænd, de tre Eksportører, som sidder i Eksportudvalget, og til disse tre Mænd er hele Opkøbet overdraget. Dette er slaaet fast med Tretommersøm. Af de 55 Mænd, som her er nævnt, meldte der sig straks en, nemlig Bunkenborg, Christiansfeld, som gentagne Gange havde anmodet om Andel i Eksporten, hvilket man hidtil havde afslaaet, og da han nu meldte sig, eftersom han var nævnt blandt de 55 autoriserede, fik han Meddelelse om, at det var en Misforstaaelse, at han var taget med i Eksportudvalgets Redegørelse. Hvad angaar den øvrige Række, som altsaa stadig er anerkendte af Udvalget antagne Eksportører, henviser jeg til Politirapport Nr. 27: Weber, tysk Statsborger, erklærer at være Opkøber for Lundgaard. Politirapport 76: Slagtermester Schou, er fastlønnet af Heinrich Hansen. Politirapport 85: Marinus Petersen, er Opkøber for Knudsen. Politirapport 86: H. P. Lund, har aldrig drevet Handel eller Eksport for egen Regning, vidste ikke, at han var autoriseret Opkøber, og var fastlønnet af Brødrene Hansen. Politirapport 114: J. V. T. Petersen, fastlønnet Opkøber hos William Hansen. Politirapport 116: Julius Petersen, har ikke deltaget i Opkøb. Politirapport 117: N. Kristian Møller, var til 1. Januar 1935 fast ansat hos William Hansen, ved ikke, hvorfor han staar som autoriseret Opkøber. Politirapport Nr. 151: Chr. T. Sørensen, Bækmarksbro, har aldrig hørt, at han var autoriseret Opkøber, har aldrig faaet noget for at købe op, idet han beregnede sig Kommission af Producenterne. Politirapport Nr. 168: Kaj Kirkegaard, er ansat som Kontormand hos Lundgaard. Politirapport Nr. 182: Kollerup, ansat hos Lundgaard til fast Løn. Endelig skal nævnes Erland Jensen, som jo er Direktør i Firmaet Lundgaard og næppe giver sig af med Opkøb.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen karakteriserede i sin Tid denne Forklaring som Film, og man ønsker ham anklaget for dette Udtryk. Jeg maa sige, at jeg finder ikke noget Udtryk, der dækker bedre. Dette var Urigtighed Nr. 3.

Under sin Vidneforklaring indrømmede det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen, at Udtrykket i Redegørelsen ikke var helt godt. Høgsbro Holm indrømmede, at det kunde misforstaaes, og at han beklagede dette. Men helt galt blev det dog, da han skulde til at forklare om Entreprisen og herunder om en Post, som de 3 Eksportører havde faaet udbetalt for Aflevering af Kreaturer i Belgien paa 3 Kr. 75 Øre pr.